

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1732. usque ad annum 1734

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1785

VD18 90119339

§. 16. Acerbiora Fœderatorum Ordinum edicta contra Clerum & Catholicos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67683](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67683)

Sæc. XVIII. „ & non comparens multis ex causis
 A. C. 1732. „ absolvitur ab Innocentio III. X. tit. 6.

„ ut lite non contestata. Decidit enim
 „ Papa his verbis: Qui sine culpa
 „ absens, ut si ægritudine, aut alio iusto
 „ impedimento forsitan teneatur, aut etiam
 „ propria sed non malitiosa voluntate in
 „ motis partibus moram faciat, ut de
 „ cili vel in brevi citari non possit, ei quod
 „ dem præjudicari non debet, cum habeat
 „ forsan exceptiones legitimas ad intentionem
 „ contrariam elidendam. Hac eadem
 „ ratione excusandus est fidejussor a
 „ lutione fidei iussionis. „

Lex, quæ probari non vult, merito
 suspecta est, & si non discussa & probata
 dominetur, improba est, ita Tertullianus
 „ in Apologetico: manet ergo Petri privilegium
 „ vilegium ubicumque ex ipsius fertur
 „ æquitate, iudicium, Causa XXIIII
 „ qu. 1. cap. 5.

§. XVI.

*Acerbiora Fœderatorum Ordinum
 edicta contra Clerum &
 Catholicos.*

Vide supra Enimvero Clerus & Catholicici in Belgio gravissime in conscientie libertate & Religionis suæ exercitio lædebantur edicto illo, quod Fœderati Ordines anno priori promulgabant: Nihil

*tom. 73.
 p. 415. &
 hoc tomo
 pag. 23.
 Æne. Sylv.*

hilominus Principes Catholici has ve-
 xationes Christiana patientia tolera-
 bant, & Catholicus Clerus sibi persua-
 sum habebat, *tolerandum esse, si quid*
Princeps etiam inique præcipit, & expe-
ctandam esse vel Successoris emendationem,
vel supremi Judicis, qui violentias & in-
jurias non sinit esse diuturnas, vindicatio-
nem. Inde vero Fœderati Ordines ani-
 mosiores effecti, hoc anno varios suæ
 sectæ addictos Deputatos in diversas
 Provincias ablegarunt, qui in Catho-
 licos severius inquirerent. Hi ergo
 de pluribus prætensis eorum excessibus,
 & licentiis, nescio quæ referebant,
 in quorum fidem, etsi relata nec testi-
 bus adversæ (*) partis, nec præsentibus
 ne- auditis accusatis, minus vero
 jurata fide comprobatis fulcirentur,
 denuo acerba, & prioribus longe ma-
 gis rei Catholicæ perniciofa statuta
 condiderunt: Præprimis igitur decre-
 tum illud anno priori die decima nona
 Julii

Sæc. XVIII.
 A. C. 1732.

(*) Observandum, quod hæ ipsæ fuerint
 rationes, ob quas Legati Protestantes Ra-
 tisbonæ juratas illas depositiones Salisbur-
 gensium crimina attestantium pro illegitimis,
 nullisque habuere: Fors hæ rationes dun-
 taxat contra Catholicos Sacerdotes, non au-
 tem contra rusticos Lutheranos valent.

Sæc. XVIII. Julii editum declarantes, statuerunt
 A. C. 1732. I. Ea, quæ circa facultatis literas no-
 per fuissent decreta, duntaxat pro fu-
 turo esse intelligenda, & duntaxat ex-
 tendenda ad Sacerdotes, qui nuper
 abhinc decreto advenerunt, vel postea
 adventuri essent: illos vero, qui ante
 hoc decretum vi ejusmodi literarum
 admissi fuissent, omnino teneri, jura-
 mentum fidei ac obedientiæ præstare
 & juramenti formulæ sua nomina coram
 ram Senatu A catholicico inscribere, in-
 tamen, ut hi Sacerdotes duntaxat
 lerandi essent, donec aliter decerni
 retur. II. Hucusque Sacerdotes, qui
 ad Missiones Bercizomæ, Bergæ,
 Bredæ obeundas ab Antverpiensi, Gra-
 davenfi, & Ruremundano Episcopo
 quidem nominati fuissent, etiam
 ab iisdem Episcopis hæc Missiones
 reservata Ordinibus desuper delibera-
 tione, *provisorio modo* esse procuranda
 a nullo tamen alio, etsi foret Ponti-
 cis Nuntius, aut alius a Papa delega-
 tus. III. Quoniam jam a tempore me-
 moriam hominum excedente Canonice
 Abbatie Pastellensis, Everbodanæ
 S. Bernardi, Fonbergensis, & Bern-
 næ suos Missionarios ad diversa loca
 emiserunt, ideo hos & non alios ali-
 nigenas vel his Abbatibus non adfer-
 ptos, *connivendo* esse admittendos, qui
 num

Sæc. XVIII.
A. C. 1732.

nunc decideretur, an hi Canonici inter initiatos Sacerdotes essent computandi, necne, ac insuper ejusmodi Missionarios duntaxat ad illa loca esse decernendos, quorum possessionem etiamnum tenerent, & id quidem ea lege, ut circa requisita decreto Ordinum plene satisfacerent, & præscripto modo suas Missiones exhiberent. IV. Omnes, qui apud Parochos tanquam Capellani admitti petierunt, vel adhuc petituri forent, rejiciendos esse, ac unice permittendum, ut Parocho infirmitate presso, alius ex viciniore loco Ordinibus subjecto supplere posset, cumque relatum esset, quamplurimos Parochos & Capellanos in Ordinum Statu irrepsisse, hinc V. in nulla Ecclesia plures, quam unicum Sacerdotem esse tolerandum & ubi plures Capellani forent, unicum duntaxat esse admittendum: demum VI. decem illas Romano-Catholicas Ecclesias Sylvaduci existentes, demortuis Parochis ad quinque (*) restringendas esse, initium vero faciendum ab Ecclesia in platea crucis, cujus Parochus esset demortuus, proin hanc Eccle-

(*) Quid si etiam Catholici apud Principes suos de hoc Religionis gravamine altum inclamassent, sicut Protestantes in Hungaria & Servia, aut Dissidentes in Polonia?

Sæc. XVIII.

A. C. 1732.

~~WIKIPEDIA~~

Ecclesiam a Præfecto esse claudendam. Bredæ vero, cum ibi præter Asceterium Monialium ejusque Sacellum, adhuc aliæ tres Ecclesiæ existerent, demortuis Parochis ad duas esse reducendas, & Asceterium demortuis Monialibus supprimendum esse, illis autem, quæ adhuc in Monasterio habitarent, remanere permillum, quin tamen aliæ subrogarentur: Bredanum vero Prætozem teneri, omnium harum Virginum nomina, ætatem, patriam & tempus, quo Monasterium ingressæ sunt, annuatim denotare, hancque notam a tribus senioribus Monialibus subscriptam Deputatis consignare, & si fors dolus interveniret, publico omnes Moniales esse expellendas & Monasterium plus offerenti vendendum: Moniales quoque in Conventu S. Mariæ ad sepulcrum ad dies vite tolerandas, postea Asceterium supprimendum esse: Rerum Civilium Administris, qui sua officia titulo oneroso obtinuissent, & a Catholicis Ecclesiis vel Communitatibus salaria accepissent, ea deinceps retinere permillum si ea jure petere possunt: illos vero, qui alio titulo ea obtinuissent, salariis suis esse privandos.

Quamvis vix ulla Protestantium Communitas unquam tam enormia

Reli

Sæc. XVIII.
A. C. 1732.

Religionis gravamina sit perpeffa, his tamen Ordines Fœderati haud contenti rursus die decima sexta, alia adhuc acerbiora statuta contra Clerum Catholicum promulgarunt & quidem. I. Cum Catholici Sylvaducenses humillime supplicassent, ut eis Ecclesia in platea Crucis redderetur, eaque rursus aperiretur, simulque Vicario Ostnockio injungi peterent, ut præter Parochum Beckium adhuc Simonem Weydoffium, vel alium Sacerdotem sæcularem Sylvaducensem huic Ecclesiæ præficeret, Ordines huic petitioni deferre recusarunt, eoquod præter præfatam Ecclesiam adhuc tres aliæ, in quibus Sacerdotes sæculares deservirent, adhuc superessent, proin nec Clero nec Catholicis Sylvaducensibus querendi ratio foret, dein præcipue observabant, quod Jesuitis Anno 1720. expulsis præfatæ hæ tres Ecclesiæ, quæ antea Jesuitis erant, a tribus Sacerdotibus sæcularibus scilicet De Jong, Donckertfio, & Bona fuerint occupatæ, & unicuique suus Capellanus assignatus, & tamen nunc Sylvaducenses Cives & Catholici in suo libello supplici exponerent, omnes Catholicas Ecclesias in Urbe Sylvaducensi a Regularibus, Jesuitis & Monachis fuisse administratas, ex hoc autem inferebant

Hist. Eccles. Tom. LXXIV. G Cal

Sæc. XVIII.
A. C. 1732.

Calvinistæ, quod si id verum fuisset, sequeretur, Jesuitas post ejectionem eorum tria hæc templa sibi reservasse, & hausto inde peculio illarum curam quibusdam mercenariis Capellanis secularibus in fraudem edicti demandasse, retento adhuc Ecclesiarum dominio, & suprema directione. Ea de causa Fœderati Ordines Sylvaducensium Prætori injunxere, ut hos Capellanos urgeret, quatenus interminata etiam exilii pœna faterentur, an ipsi reverentibus *Principales* harum Ecclesiarum Parochi ac Directores, vel duntaxat Jesuitarum Vicarii & Deputati essent, & emolumenta & Ecclesiarum proventus vel ipsi vel Jesuitæ percepissent &c. Ad hæc quæsitæ die vigesima nona Januarii hoc anno Prætor retulit, unam e his tribus Ecclesiis etiamnum directionem cujusdam Jesuitæ nomine *Donquers* subesse, eumque dato levissimo salario Capellanos constituere, huncque Jesuitam cum ceteris exulare die septima Maij quidem jussum fuisse, infirmitate tamen prætensa supplicasse, in Urbe remanere posset tanquam privatus civis, pollicitus etiam esse, quod nec publice nec privatim Sacerdotis ac Parochi munere functurus esset, sed recuperata valetudine Ordinis mandato obtemperaturus; Nihilominus

nus hunc Jesuitam infirmos visitasse, Sæc. XVIII.
 confessiones excepisse &c. Insuper Cal- A. C. 1732.
 vinianus hic Prætor retulit, Joannem
 Campium præfatæ Ecclesiæ Capella-
 num ex hac Urbe ad exiguum pagum
 nomine *Wönsel* fuisse promotum; inde
 autem patere, hunc nonnisi præfati
 Jesuitæ mercenarium, non autem pro-
 prium extitisse Parochum, Joannem
 quoque Antonium Paymannum altè-
 rum Sacellanum factum fuisse, quod
 jam per quadraginta annos præfatæ
 Ecclesiæ deserviisset, demandatæ au-
 tem Pastoralis curæ literæ fuissent de-
 perditæ; exinde ergo Prætor temerè
 inferebat, hunc, cum Jesuitæ primum
 Anno 1720. fuissent ejecti, non fuisse
 Parochum, sed duntaxat a Patre
 Donquers conductum Sacerdotem, &
 illos Capellanos, qui post exilium
 PP. Bouqueti & De Jong Jesuitarum
 ceteras duas Urbis Ecclesias rexerunt,
 pariter non habuisse speciales voca-
 tiones ad has Ecclesias, sed esse me-
 ros Missionarios, qui quaquaversum in
 Sylvaducensi tractu sacras suas fun-
 ctiones exercuissent, proin Ecclesias a
 discessu horum Jesuitarum vacasse:
 Nova plane ars Catholicis suas Eccle-
 sias velut derelictas eripiendi! Ne ta-
 men *legitimis* Parochis damnum intul-
 lisse viderentur Calvinistæ, Kepellid

Sæc. XVIII. Prætori injunxere, ut Donquerso Je-
 A. C. 1732. suitæ significaret, ut ante primam

Aprilis diem ex universa Ordinum ob-
 tione excederet, secus severissimæ sub-
 jaceret pœnæ: Paymannus vero ab
 omni Sacerdotali functione abstineret,
 nisi pœnis in eos, qui sine Senatus
 Calviniani facultate Ecclesiastica ob-
 eunt munia, latis multari velit: Præ-
 tori insuper præceptum, ut præfata
 Ecclesiam utpote *vacantem* clauderet
 & a ceterarum Ecclesiarum Ministris
 concessæ facultatis literas exposceret,
 præterea sedulo inquireret, quibus
 Patribus Bouqueto & De Jong in Pa-
 rochiali cura successissent, & quando
 Bouquetus e Belgio Fœderato exce-
 sisset. Habita demum horum notitia
 ad Ordines cuncta desuper referret,
 pro rei conditione decerni posset. Ad
 hæc decreta nullam addo Reflexionem
 ne Lectorem æqui bonique amantem
 & a partium studio alienum præveniam

§. XVII.

*Clementis Papæ consilium de revo-
 canda Saxonia ad fidem
 Catholicam.*

Interim Clemens XIII. Papa inter gra-
 vissimas, quibus agitabatur curas
 nil prius, antiquiusque habuit, nil